goniec codzienny

Wilno
ŚRODA
10 lutego 1943
Nr. 482
Cena w Wilnie 5 fen.

Ciężka walka odpierająca na Wschodzie

Niemieckie oddziały zdały ponownie egzamin podczas bolszewickich ataków. — Nieprzyjacielski atak na libijsko-tunetańskim obszarza granicznym spełzł na niczym. — Nad wschodnim wybrzeżem Tunisu zestrzelono 13 samolotów nieprzyjacielskich

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 9 lutego.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Parcie nieprzyjaciela na południu frontu wschodniego przybrało na gwałtowności. Niemieckie oddziały stoją na obu odcinkach walk w ciężkich bitwach odpierających przeciwko nieprzyjacielskim próbom przełamania się i okrążenia prowadzonych przy silnym poparciu dużych sił.

W Kaukazie zachodnim odrzucono lokalnie ograniczone natarcia bolszewików.

U ujścia rzeki Don są prowadzone własne kontrataki przeciwko natarciom nieprzyjaciela.

Nad dolnym Donem na całym obszarze Dońca i na zachód od odcinka Oskolu ponawiali bolszewicy na szerokim froncie swoje ataki. Zostali oni w ciężkich walkach odbici, albo wstrzymani w kontrataku. Walki jeszcze trwają. Podczas ciężkiej bitwy odpierającej zdały ponownie nasze oddziały egzamin wobec silnej przemocy nieprzyjaciela i przy bardzo niekorzystnych warunkach atmosferycznych.

Kontynuowanie ataków na nasz front obronny na południe od Jeziora Ładogi wyrządziło bolszewikom bardzo ciężkie straty nie przynosząc sukcesów terenowych.

We wschodniej Karelii odrzucono kilka natarć nieprzyjaciela, wyrządzając mu poważne straty w ludziach i materiale wojennym.

Na libijsko-tunetańskim obszarze granicznym załamał się atak nieprzyjaciela na nasze stanowiska. Natychmiast rozpoczęte przeciwnatarcia zmusiły nieprzyjaciela do odwrotu. Niemieckie oddziały lotnictwa zaatakowały niespodzianie nieprzyjaciela i zadały mu dotkliwe straty w ludziach, ciężkiej broni i zmotoryzowanych pojazdach. Niemieckie myśliwce rozproszyły nad wschodnim wybrzeżem Tunisu nieprzyjacielskie zespoły bombowców i samolotów myśliwskich i zestrzeliły 13 maszyn nieprzyjaciela, przy jednej stracie własnej.

Podczas nocy ubiegłej przeleciały poszczególne samoloty nieprzyjacielskie, gwałcąc szwedzki obszar suwerenny, na obszar Morza Bałtyckiego. Nie stwierdzono ataków bombowych.

Lepsze stanowiska w Tunisie

znajdują się w ręku niemieckim

SZTOKHOLM. (DNB). Sprawozdawca wojenny gazety „New York Times" na froncie w Tunisie. Middleton, pisze, że nie można już dłużej zatajać faktu, iż Niemcy posiadają wzdłuż frontu północno-afrykańskiego górujące stanowiska. Wskutek szeregu mniejszych, ale wspaniale przeprowadzonych działań bojowych udaremnili Niemcy kilka prób ofensywnych, po których Anglo-Amerykanie spodziewali się przecięcia linij komunikacyjnych Osi. Nie ma również żadnych podstaw, aby twierdzić, że ich materiał wojenny pod względem jakości stał się gorszy.

Parlament angielski zaniepokojony

nieprzybyciem Stalina do Casablank

GENEWA. (DNB). Kilku posłów angielskiej Izby Gmin pragnęło, według Reutera, dowiedzieć się od zastępcy premiera ministrów Attleego o stanowisku Związku Sowieckiego wobec narad w Casablance. Reuter twierdzi, jakoby Attlee na zapytanie, dlaczego Związek Sowiecki nie przysłał wcale swego przedstawiciela wojennego czy też cywilnego na tę konferencję, odpowiedział: „Sądzenie o tym właściwie jest sprawą rządu sowieckiego, a nie naszą".

Członek partii labourzystów zadał pytanie: „Czy żądano od Stalina przysłania na konferencję przedstawicieli wojskowych lub dyplomatycznych, gdy się już wyjaśniło, że sam Stalin nie przybędzie?". Na to Attlee nie udzielił odpowiedzi.

Uszkodzenie popiersia Lenina

w Londynie

SZTOKHOLM. (DNB). Według doniesienia londyńskiego korespondenta „Aftonbladet", onegdaj uszkodzono popiersie Lenina, odsłonięte przez ambasadora Majskiego w Londynie zimą 1941/42 r. po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej.

Popiersie to było ustawione przed domem, w którym mieszkał Lenin jako młody rewolucjonista w Londynie przed pierwszą wojną światową oraz podczas trwania tej wojny. Popiersie Lenina uszkodzono twardym narzędziem. Podbródek jest częściowo odbity, a całe popiersie oblane jakimś smarem. Prawdopodobnie nie uda się naprawienie tego popiersia i trzeba będzie zamienić je na inne.

Nowe masowe aresztowania Arabów

RZYM. (DNB). Anglicy aresztowali w krajach arabskich znajdujących się pod ich kontrolą — wielu krajowców pod zarzutem sabotażu. Aresztowanych, wśród których jest dużo szejków i starszyzny różnych plemion, umieszczono w obozie koncentracyjnym, specjalnie urządzonym w tym celu koło Adenu.

Blaga o rekordowych wyczynach

budowy statków w USA

GENEWA. (DNB). Dziennik angielski „Fair play", poświęcony sprawom żeglugi bryt. jskiej, w pewnym artykule pod tytułem „Budowniczy statków i jego krytycy" omawia sprawę „rekordów" jakich do konuje żydowsko-amerykański „czarodziej budowy statków" Kaiser. We wspomnianym artykule znany angielski inżynier budowy statków oświadcza, że nie warto dyskutować z ludźmi, którzy wierzą, że naprawdę można w Ameryce zbudować statek w ciągu 2 tygodni. W Anglii trzeba na to 9 miesięcy. Inny znany budowniczy okrętowy pisze w związku z tym, że można we wspomnianym okresie „zmontować" statek, lecz byłoby interesującym dowiedzieć się przy tym o cyfrach przeciętnego czasu, potrzebnego dla „całkowitej budowy statku". I on również twierdzi, że w Anglii potrzeba przeciętnie 9 miesięcy dla budowy jednego statku.

Włoski komunikat wojenny

RZYM. (DNB). 9.II. Włoski komunikat wojenny z wtorku ma następujące brzmienie.

Kwatera Główna Sił Zbrojnych podaje:

Na granicy tunetańsko-libijskiej odparto energicznie przy poparciu samolotów bojowych silny atak nieprzyjacielski.

Podczas ataku lotniczego na port Gabes straciło nieprzyjacielskie lotnictwo 12 samolotów, w tym 6 dwumotorowych. Dalsze 4 nieprzyjacielskie samoloty zostały strącone przez lotników niemieckich nad Tunisem.

Patrol myśliwców włoskich zaatakował większy, silnie ubezpieczony zespół bombowców i zestrzelił 2 spośród nich w gwałtownej walce.

Na wodach Algieru 2 włoskie łodzie podwodne storpedowały i zatopiły płynący w konwoju parowiec o 10.000 trb. i 1 torpedowiec.

Samoloty nieprzyjacielskie zaatakowały wczoraj przed południem Messynę, zaś późnym wieczorem Palermo. Ofiary i szkody nie zostały jeszcze ustalone.

6 samolotów zestrzelono, w tym jeden przez myśliwców włoskich nad Messyną, trzy przez niemiecko-włoską obronę przeciwlotniczą pod Palermo. Z tych ostatnich samolotów jeden spadł w pobliżu Torre dal Orso, drugi — na zachód od Arenella, trzeci zaś — na północ od Mingerbino do morza. Dwa samoloty zostały zestrzelone przez niemieckich myśliwców w okolicy Pozzallo (Raguza).

Liczba ofiar nalotu na Neapol w dn. 7 lutego wzrosła do 10 zabitych i licznych rannych wśród ludności cywilnej.

Polacy w Związku Sowieckim

BERNO. Według wiadomości z Londynu „ważkie rozbieżności zdań" między polskim rządem emigracyjnym w Londynie a Związkiem Sowieckim trwają nadal. Do tej pory pertraktacje w sprawie zwolnienia polskich osób cywilnych i żołnierzy, którzy wciąż jeszcze są więzieni w Związku Sowieckim nie zostały zakończone. Załatwienie tego sporu jest o tyle trudniejsze, że Moskwa uważa, iż w sprawie „zatrzymanych" chodzi o „obywateli sowieckich". Widocznie Moskwa nadal traktuje Polaków, którzy pochodzą z zajętych niegdyś przez Związek Sowiecki obszarów, za obywateli sowieckich. Z komunikatu można wyraźnie wyczytać obawę, że reklamowanych przez polski rząd emigracyjny Polaków nie będzie można już odnaleźć.

—ooo—

Antykomuniści z przekonania

LIZBONA. Dziennik „Diario da Manha" pisze: „Jesteśmy antykomunistami z przekonania i wierności idei moralnej, politycznej i socjalnej. Byliśmy antykomunistami już przed wojną i takimi też pozostaniemy już dla samych naszych przekonań narodowo-socjalistycznych. Ale trzymaliśmy się tej ideologii i broniliśmy jej zawsze w otwartej opozycji zamiarom komunistów, tych wrogów naszej jedności, niezależności i ładu społecznego. Zależy nam na utrzymaniu tego stanowiska antykomunistycznego z wiadomych powodów".

Zastraszająca statystyka

nieszczęśliwych wypadków w USA

MADRYT. Według doniesienia EFE z Chicago, statysty ka nieszczęśliwych wypadków Stanów Zjedn. za rok 1942 wy kazuje cyfrę 93.000 zabitych i 9,3 milionów rannych. Statystycy północno-amerykańscy twierdzą, że wypadki te naraziły państwo na wydatek 3,7 miliardów dolarów, a w przerachowaniu na robociznę przemysłu okrętowego i samolotowego przedstawia to stratę 54 pełnych dni roboczych.

Reorganizacja gabinetu włoskiego

RZYM. Urzędowo donoszą, że gabinet włoski po reorganizacji przedstawia się jak następuje: Ministerstwo spraw zagranicznych obejmuje sam Duce. Podsekretarzem Stanu w tym ministerstwie będzie Giuseppe Bastianini. Hrabia Ciano został mianowany członkiem Wielkiej Rady Faszystowskiej na okres trzech letni.

Stanowisko podsekretarza stanu w prezydium rady ministrów obejmie radca narodowy Amilcare Rossi, przewodniczący związku żołnierzy frontowych zamiast generała Luigi Russe.

Dotychczasowy prefekt Neapolu Umberto Albini przejmie od Buffarini Guidi podsekretariat stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych. W ministerstwie sprawiedliwości stanowisko hrabiego Grandi, pozostającego nadal przewodniczącym izby faszystowskiej i korporacyjnej, obejmuje Alfredo de Marsico jako minister sprawiedliwości.

W ministerstwie skarbu: ministrem mianowano barona Giacomo Acerbo, dotychczasowego prezesa międzynarodowego instytutu rolniczego w Rzymie, zamiast dotychczasowego Thaon di Revel.

Ministrem wychowania został rektor uniwersytetu pizzańskiego, Carlo di Biggini, zamiast Giuseppe Bottai.

Roboty publiczne: ministrem mianowano po Zenone Benini — Giuseppe Gorla.

Ministerstwo komunikacji obejmie senator Cini w miejsce dotychczasowego ministra Host — Venturi.

Ministerstwem korporacji będzie kierował Carlo Tiengo, prefekt Neapolu, po dotychczasowym senatorze Ricci.

Ministerstwo oświaty narodowej: stanowisko ministra zajmie dotychczasowy podsekretarz stanu Polverelli w miejsce Alessandro Pavolini.

Ministerstwo gospodarki de wize przejmuje Oreste Bonomi od ministra Riccardi.

Podsekretariat stanu do spraw produkcji wojennej jest podniesiony do stopnia ministerstwa, którym będzie kierował w randze ministra dotychczasowy podsekretarz stanu, generał Favagrossa.

Po reorganizacji gabinetu włoskiego

RZYM. (DNB). W związku z reorganizacją rządu pisze dyplomatyczny współpracownik agencji Stefani, że i tym razem jest to jedna z tych zmian na odpowiedzialnych stanowiskach, które to zmiany stanowią istotne cechy faszystowskiego reżimu. Rozmiary reorganizacji i fakt, że nazwiska pewnych ustępujących ministrów są bardzo znane, może budzić u niewtajemniczonych wrażenie, jakoby wydarzenie to miało nadzwyczajne znaczenie. „W istocie, — powiada dosłownie dyplomatyczny współpracownik wspomnianej agencji — chodzi tutaj o ludzi, którzy od wielu lat byli członkami rządu i dlatego z konieczności prędzej czy później musieli być zamienieni, by uniknąć skostnienia administracji, co sprzeciwiałoby się zasadom Mussoliniego". Fakt, że reorganizacja nastąpiła w czasie wojny, dowodzi, że stan wojenny nie może wpływać na normalny bieg spraw rządowych ani jeśli chodzi o Duce ani o naród włoski. I jak stan wojenny pod żadnym względem nie stanowi już czego dotychczasowego, tak też i reorganizacja rządu włoskiego nie jest niczym szczególnym i nowym pod względem wewnętrznym — politycznym i nie może mieć żadnego wpływu na politykę zagraniczną, ponieważ główny filar włoskiej polityki niezmiennie ucieleśnia się w Duce. Dosłownie kończy swój artykuł dyplomatyczny współpracownik Stefani następująco: „Duce był zawsze i jest w czasie tej walki więcej aniżeli kiedykolwiek symbolem Włoch, a jego najbliżsi współpracownicy mają jedynie obowiązek służyć mu i jak najlepiej spełniać swoją powinność, by współdziałać w dziele, którego on się podjął dla wielkości włoskiego narodu i dla zwycięstwa jego oręża. Ludzie, którzy ustępują z rządu i ludzie którzy doń wchodzą, potwierdzają ten fakt".

Bolszewickie plany rabunkowe

w północnej Skandynawii

OSLO. (DNB). W związku z bolszewickimi planami w północnej Skandynawii ogłasza „Aftenposten" list pewnej norweskiej nauczycielki, która przed kilku laty w czasie zwiedzania pewnej szkoły w Moskwie widziała mapę, na której Norwegia, północna Szwecja i części Finlandii zaznaczone by ły jako obszary sowieckie.

Linia graniczna biegła na południe od Narviku przez terytorium Norwegii, Szwecji i Finlandii aż do zatoki Botnickiej.

Wychodząca w Oslo gazeta przypomina przy tej sposobności o systematycznych zdobyczach terenowych, do których dążył i które uzyskał Związek Sowiecki na Północnym Oceanie Lodowatym. I tak w roku 1926 bolszewicy zajęli kraj Franciszka Józefa, a wkrótce potem ten sam los spotkał wyspę Wiktorii, leżącą między Spitzbergen a krajem Franciszka Józefa. W następnym etapie wypędzono norweskich myśliwych z Nowej Ziemi na norweskich kutrach z Morza Białego.

Że Anglia gotowa jest dziś zaś popierać ten napór sowiecki świadczy brytyjski napad na Spitzbergen, gdzie zniszczono norweskie kopalnie węgla i uprowadzono obywateli norweskich, podczas gdy sowieckie kopalnie węgla mogły dalej pracować a Sowiety bez zakłócenia pozostały panami wyspy. Tak jak w wypadku Spitzbergen ujawniła się zdrada Anglii wobec Europy, tak też Stalin wysunął swoje pretensje do północnej Skandynawii, by dotrzeć do wybrzeże Atlantyku, jako celu systematycznego posuwania się na przód Sowietów.

Rozporządzenie

dotyczy wprowadzenia obowiązku pracy na zajętych obszarach wschodnich

Opierając się na dekrecie Führera z dnia 17 lipca 1941 roku, dotyczącym zajętych obszarów wschodnich na mocy § 8 zarządzam:

§ 1. 1) Wobec wszystkich mieszkańców zajętego Kraju Wschodniego między 18 i 45 rokiem życia należy według ich możliwości stosować obowiązek pracy.

2) Komisarze Rzeszy mogą pewnym grupom mieszkańców obowiązek pracy zwiększyć lub zmniejszyć.

3) Żydów dotyczą specjalne rozporządzenia.

§ 2. Osoby mogące udowodnić, że spełniają ważną dla dobra społeczeństwa pracę do obowiązku pracy nie powinne być pociągane.

§ 3. 1) Wynagrodzenie ustala się według pewnych norm.

2) Zaopatrzenie pociągniętych do pracy i ich rodzin musi być zapewnione w granicach możliwości.

§ 4. 1) Odpowiednie zarządzenia wykonawcze w celu wprowadzenia w życie tego rozporządzenia wydadzą Komisarze Rzeszy.

2) Za wykroczenia przeciwko temu rozporządzeniu i zarządzeniom wykonawczym będzie stosowana kara więzienia lub ciężkiego więzienia. Sprawy te należą do kompetencji sądów nadzwyczajnych.

Dnia 19 grudnia 1941 r.

Minister Rzeszy
dla zajętych obszarów wschodnich.
podp. ROSENBERG.

Rozporządzenie

dotyczy zmiany rozporządzenia wprowadzającego obowiązek pracy na zajętych terenach wschodnich

Opierając się na dekrecie Führera z dnia 17 lipca 1941 r. dotyczącego nowo zajętych terenów wschodnich na mocy 8 paragrafu (V Bl. RM Ost. 1942 str. 5), zarządzam:

§ 1. Do 1 § 1 punktu rozporządzenia o obowiązku pracy z dnia 19 grudnia 1941 roku stosuje się następującą redakcję:

1) Wobec wszystkich mieszkańców zajętego Kraju Wschodniego należy stosować obowiązek pracy.

§ 2. Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dnia 27 września 1942 r.

Minister Rzeszy
dla zajętych obszarów wschodnich
podp. ROSENBERG.

Rozporządzenie

dla zapewnienia wykonania rozporządzenia o obowiązku pracy na zajętych obszarach wschodnich

Opierając się na zarządzeniu Ministra Rzeszy dla zajętych terenów wschodnich o wprowadzeniu obowiązku pracy na zajętych obszarach wschodnich (V Bl. RM Ost. 1942, str. 5) § 4, rozporządzam:

§ 1. 1) Do powszechnego obowiązku pracy zalicza się prace wykonywane w interesie publicznym a w szczególności: zbrojeniowe, w rolnictwie, w publicznym budownictwie nad i podziemnym oraz wodnym, w budowie i konserwacji budynków publicznych, w budowie i naprawie dróg, w budowie dróg wodnych, w kolejnictwie, w pracach wodno-melioracyjnych oraz w pracach z zakresu kultury krajowej.

2) Na żądanie Komisarza Okręgowego (Urzędu pracy) osoby mające pracować powinny przejść kursy fachowe, lub dokształcające.

3) Obowiązek pracy może być rozszerzony i na roboty, których miejsce znajduje się poza granicami Komisariatu Rzeszy Kraju Wschodniego.

§ 2. 1) Osoby obowiązane do wykonywania pracy winne być użyte jak najkorzystniej w stosunku do swoich umiejętności i możliwości.

2) Obowiązek pracy stosuje się do każdego do niej zdolnego.

3) Osoby częściowo zdolne do pracy mają być zatrudnione w miarę swoich możliwości.

§ 3. 1) Osoby podlegające obowiązkowi pracy zostają powoływane w miejscach zamieszkania albo faktycznego pobytu przez kompetentne g. Komisarza Okręgowego (Urząd pracy).

2) Komisarz Okręgowy (Urząd pracy) może polecić naczelnikom powiatów lub wójtom gmin dostawienie do pracy podlegających jej obowiązkowi, a to w celu zatrudnienia.

3) Jeżeli podlegający obowiązkowi pracy ma się do niej stawić, otrzymuje wezwanie Komisarza Okręgowego (Urzędu pracy).

§ 4. Osoba obowiązana do pracy pobiera wynagrodzenie podług ważnych miejscowych norm wynagrodzeń.

§ 5. 1) Czas obowiązku pracy ustala Komisarz Okręgowy (Urząd pracy), może on być również ustalony zawczasu. W wypadku nieustalenia czasu pracy można ją przerwać tylko za zgodą Komisarza Okręgowego (Urzędu pracy) miejsca pracy.

2) Jeżeli praca odbywa się po za granicami Komisariatu Rzeszy Kraju Wschodniego, to są stosowane przepisy tam obowiązujące.

§ 6. 1) Obowiązany do pracy powinien wykonywać wszelkie odpowiednie zarządzenia.

2) Na zarządzenie Komisarza Okręgowego (Urzędu pracy) powinien on:

1) Osobiście przybyć z dokumentami tożsamości oraz podać wszystkie niezbędne dane o sobie.

2) Użyć do pracy odpowiednich swoich rzeczy (np. narzędzi i ubrań roboczych).

§ 7. Zastępowanie kogoś w obowiązku pracy jest wzbronione.

§ 8. Kto wykroczy przeciwko temu rozporządzeniu będzie karany podług § 4 (V Bl. RM Ost. 1942, str. 5) rozporządzenia wydanego przez Ministra dla zajętych obszarów wschodnich, a dotyczącego obowiązku pracy na tychże terenach, z dnia 19 grudnia 1941 roku.

2) Także będzie karany ten, kto będzie próbował przeszkodzić innym w wykonaniu tego rozporządzenia.

3) Sprawa karna będzie wytaczana w wypadku zarządzenia Komisarza Okręgowego (Urzędu pracy).

§ 9. W lżejszych wypadkach Komisarz Okręgowy może nie wytaczać sprawy w myśl § 8, a jedynie ukarać obozem robót przymusowych do 6 miesięcy.

§ 10. Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1943 r.

Ryga, dn. 25 stycznia 1943 r.

Komisarz Rzeszy
Kraju Wschodniego
w zast. podp. MATTHIESSEN.

Wiadomości z dnia

10 LUTY — ŚRODA — Scholastyki — Wschód słońca 6.52 — Zachód słońca 16.43

— ROZSZERZENIE OBROTU POCZTOWEGO. Łączność pocztowa Kraju Wschodniego została rozszerzona na następujące kraje: Belgię, Danię, Holandię, Norwegię oraz Komisariat Rzeszy Ukrainę. Przyjmowane są w obrocie pocztowym z tymi krajami wyłącznie przesyłki listowe do wagi 250 gr., według taryfy obowiązującej dotychczas (kartka pocztowa 6 Pf.), list do wagi 20 gr. 12 Pf. (powyżej 20 — 24 Pf.). Ograniczenia te nie stosują się do krajów z którymi już dawniej był wprowadzony obrót pocztowy (Gubernja Generalna, Protektorat Czech i Moraw). Listy muszą być zaopatrzone w adres nadawcy, ponieważ inaczej wogóle nie będą wysyłane.

— OTWARCIE INSTYTUTU NAUCZYCIELI SZKÓŁ RZEMIEŚLNICZYCH. W niedzielę został otwarty w Wilnie Instytut kształcenia nauczycieli w szkołach rzemieślniczych. (z)

— ROZLICZENIE SIĘ Z OTRZYMANYCH NA 13 OKRES APROWIZACYJNY KARTEK ŻYWNOŚCIOWYCH PRZEZ URZĘDY, FABRYKI I PRZEDSIĘBIORSTWA. Przypominamy, że wszystkie urzędy, fabryki i przedsiębiorstwa, które pobierały centralnie dla swoich pracowników-robotników kartki żywnościowe i na mleko na 13 okres aprowizacyjny musiały w dniu 8 lutego b. r. rozliczyć się z wydanych kartek żywnościowych i na mleko, przed Punktami Rozdzielczymi Wydziału Aprowizacyjno-Gospodarczego miasta Wilna. Urzędy i przedsiębiorstwa, które tego jeszcze nie dokonały, powinny uczynić to jaknajprędzej. (w)

— NA WYRĄB LODU NALEŻY MIEĆ ZEZWOLENIE. Według obowiązującego zarządzenia naczelnika urzędu dróg wodnych w Wilnie, wyrąb lodu na rzece Wilii może być dokonywany jedynie za zezwoleniami. Urząd dróg wodnych wydaje zainteresowanym takie zezwolenia w godzinach urzędowych. (z)

— KARTKI ŻYWNOŚCIOWE 13 OKRESU APROWIZACYJNEGO MUSZĄ BYĆ ZAREJESTROWANE. Otrzymane nowe kartki żywnościowe i na mleko na 13 okres aprowizacyjny muszą być zarejestrowane w rejonowych sklepach spółdzielni: „Ruta", „Maistas" i „Pienocentras" odpowiednio do miejsca swego zamieszkania lub pracy.

Tylko na zarejestrowane kartki żywnościowe i na mleko będą sprzedawane w sklepach rejonowych artykuły spożywcze.

Ponieważ każdy sklep rejonowy musi prowadzić wykaz kupujących, gdzie powinno być odnotowane imię i nazwisko oraz adres i numer karty każdego kupującego, wobec tego sprzedaż artykułów żywnościowych osobom nie zarejestrowanym w danym sklepie rejonowym jest wzbroniona. (w)

— W TROSCE O HIGIENĘ W SZKOŁACH. Główny zarząd zdrowia zwraca dużą uwagę na zagadnienie higieny w szkołach. W obecnej porze roku najwięcej dzieci choruje na błonicę (dyfteryt) i krztusiec (koklusz), to też główny zarząd zdrowia wysłał do wszystkich lekarzy powiatowych okólnik nakazujący przeprowadzenie szczepień a dzieci przeciwko błonicy. W Kownie szczepienia te już rozpoczęły się.

Również dużo uwagi zwraca się na przygotowanie fachowe lekarskiego personelu pomocniczego dla szkół. W tym celu istnieje specjalna szkoła sióstr sanitarjuszek, które po ukończeniu 14 miesięcznych kursów będą pomocnicami lekarzy szkolnych. Obecnie w całym okręgu generalnym jest 193 lekarzy szkolnych i 25 sióstr sanitarjuszek. (z)

— PROTOKUŁY ZA PRZEKROCZENIE TAKSY DOROŻKARSKIEJ. W ostatnich dniach władze policyjne sporządziły cały szereg protokułów przeciwko dorożkarzom, którzy pobierali nadmiernie wysokie sumy za przewóz pasażerów. Kilku z nich zostało już ukaranych. W wypadku stwierdzenia powtórnego przekroczenia taksy dorożkarz może być pozbawiony prawa wykonywania swego zawodu. (z)

— MŁODOCIANI ZŁODZIEJE. Rolnicy, przyjeżdżający do Wilna, uskarżają się że na przedmieściach czyha na przybywające wozy wielu chłopców, którzy pod pozorem podwiezienia chwytają z wozów cenniejsze rzeczy i uciekają. W ten sposób wielu przybyłym rolnikom skradziono ciepłą odzież, żywność, a nawet części uprzęży. (r).

---

†

Florian SWIDA
syn Wiktora

Kurator Synodu Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Wilnie, ur. w Hlewinie, ziemi Borysowskiej, zmarł dnia 8 lutego b. r. w wieku lat 85.

Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Tilto (Mostowa) 9—10 odbędzie się we środę dnia 10 b. m. o godz. 14.30 do kościoła Ewangelicko-Reformowanego przy ul. Pylimo (Zawalna) 20 po czym nastąpi pogrzeb na cmentarzu Ewangelickim, o czym zawiadamia w smutku Rodzina.

ZA DUSZĘ

z Radziwiłłowiczów
Marii Antoszewskiej

zmarłej dnia 24 stycznia 1943 r., w wieku lat 39, odbyło się Nabożeństwo Żałobne w dniu 2 stycznia b. r. w kościele Niepokalanego Poczęcia na Zwierzyńcu po czym odbył się pogrzeb na cmentarzu Niepokalanego Poczęcia, o czym zawiadamia zastroskani Mąż i Dzieci.

W pierwszą rocznicę zgonu
†
Stefanii z Podzewiczów
Lebeckiej

odbędzie się Nabożeństwo Żałobne w kościele N. P. Najświętszej Panny Marii, we czwartek dnia 11 lutego o g. 8 rano, o czym powiadamia Bliskich i Znajomych Rodzina.

Podziękowanie.

Wszystkim Znajomym, Przyjaciołom i sąsiadom za wzięcie udziału w pogrzebie
†
Ignacego Korzeniewskiego

tą drogą składa serdeczne „Bóg zapłać" Rodzina

Podziękowanie

Współpracownikom towarzystwa „Tauras" za wzięcie udziału i oddanie ostatniej posługi
ś. † p.
IGNACEMU KORZENIEWSKIEMU

zmarłemu dnia 4 lutego b. r. tą drogą składa serdeczne „Bóg zapłać" Rodzina.

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedymina 11-a (3 piętro). Telefony: Redaktor Naczelny 42, Redakcja 8-13, Administracja 7.08, Ekspedycja 0.99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych ... 15. Redaktor przyjmuje od godz. 12—14. Administracja czynna od godz. 8—16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: Wiersz milim. na 4 str. 12 fen., handlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu do Administracji — 8 fenigów. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia tekstu ogłoszeń.

Drukarnia „Auszra" w Wilnie

Wydawca-redaktor: Czesław Ancerewicz.